

**Натисніть тут, щоб  
купити книгу на сайті  
або замовляйте за телефоном:  
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,  
(066) 727-17-62**



ВІРШИ

## ВЕСЕЛКА ВИГНУЛАСЬ ДУГОЮ

Веселка вигнулась дугою  
і нахилилась над водою.  
І землю радують згори  
її чудові кольори.  
Стрічку жовту — справжню звабу,  
дарували їй кульбаби.  
А червону — гордий мак,  
пломеніти він мастак!  
Синю стрічку — ну це ж треба! —  
піднесло їй літнє небо!  
Дзвоники — бузкову стрічку  
їй покладали біля річки.  
Для красуні стрічку білу  
дарували хмарки милі.  
А зелену — то травиця,  
що росла біля криниці.  
Каже до Веселки небо:  
— Я роблю усе, як треба!  
Ось іще візьми вінок  
із усіх моїх квіток:  
мальви, маку і ромашки,  
з лугової диво-кашки,  
із волошок, із ясмину,  
із весняної калини...  
Цей віночок, пишна доню,  
я кладу в твої долоні.

Бал пройшов успішно. У Бульбашки настрій був превідмінний. Ще б пак! У такій сукні! Бульбашка співала, танцювала, веселилась так, що одна із зірок кинула їй чудовий сяючий віночок. Бульбашка одягнула його на голову і... таких овацій у ставку не чув ніхто. То чому дивуватись, що саме Бульбашку обрали королевою балу?



## МОКРА ПІСЕНЬКА

Пісеньки бувають різними: радісними, сумними, жартівливими і просто пісеньками. Проте співати завжди приємно. Всім.

Маленька пісенька Соля народилась у капелюшку Ромашки одного теплого літнього ранку. Випила краплинку роси, що примостилась на білій пелюстці, озирнулась довкола і заспівала. Вона співала так весело і дзвінко, що все в лузі скинуло з себе залишки сну. Квіти розплющили оченята, трава піднялася вгору, вода в рівчаку задзюркотіла сильніше, а в криничці покрилась тонюсінькою срібною плівочкою і задивилася у синє небо. Джмелі, бджоли, мухи і собі подали голоси. Словом, створилася така пісенна веремія, що жаба Бульбашка на камінці заплющила від утіхи банькаті очі. Соля аж підстрибувала на капелюшку ромашки і співала, співала, співала...

І це ж треба! Той спів розбудив маленького дощика Веселинця. На білосніжній хмарці він додивлявся свої сні, а тут... Веселинець ліг на край хмаринки, звисив голівку і побачив пісеньку... Вона саме виводила найвищі рулади. Веселинець вхопив свою чарівну ліечку, нахилив із хмаринки, і чисті цівки води полилися на пісеньку. Та не відразу збагнула, що сталося. Проте за одну хвилину стала мокра-мокрісінька. Пісня обірвалася на одній ноті. У лузі стало тихо. Дощик схаменився, вхопив ліечку, поставив на хмаринку і помчав з місця події.

— Тобі зле? — підлетів до пісеньки джміль Ж-ж-жуль...



*Лікарі кладуть на ноші Миколку та Андрійка, несуть до машини “швидкої допомоги”. Міліціонер та Василько їм допомагають. Машина від’їжджає.*

**Міліціонер.** Ну, показуй мені твою хлопавку.

**Василько** *(подає петарду)*. Ось, одна залишилась...

**Міліціонер** *(розглядає)*. Бачу, сам робив...

**Василько.** Еге ж, сам.

**Міліціонер.** Молодець, нічого не скажеш. Може, й батько допомагав?

**Василько.** Ні, він нічого не знає.

**Міліціонер.** Тепер дізнається, можеш бути певен. Ще й штраф заплатить за твій винахід.

**Василько** *(опускає очі)*. Я... я не хотів...

**Міліціонер.** Аби з друзями все обійшлося, щоб не стали каліками. Ось до чого пустощі з небезпечними іграшками призводять! *(Входить бабуся Марина)*.

**Бабуся.** Он як?! Шкода, що я трішки спізналася *(хитає головою)*. Даються знаки роки.

**Міліціонер.** Не хвилюйтесь. Спасибі вам, що попередили. *(До Василька)*. А ти, хлопче, веди мене до батька, побалакати треба. Та й друзів у лікарні не завадило б провідати.

*Виходять. Бабуся Марина залишається.*

**Бабуся.** Збитошники, а не діти. До чого пустощі призводять! А батькам — горе!

# ЗМІСТ

ВІРШІ . . . . .	3
Веселка вигнулась дугою . . . . .	4
Все починається з мами. . . . .	5
Осінь пензлика взяла . . . . .	6
Осінь . . . . .	7
Узяла зима батіг. . . . .	8
Бігав півень по сніжку. . . . .	8
Сорочка для весни . . . . .	9
Дядько Грім . . . . .	9
Літо з сонечком удвох . . . . .	11
Вітер пензлика узяв . . . . .	11
Мальва . . . . .	12
З нірки виліз чорний кріт . . . . .	13
Гопак . . . . .	13
Ми, українські діти . . . . .	14
Музика дощу . . . . .	15
Дружок. . . . .	17
Сидить котик на вікні . . . . .	18
Сьогодні вперше . . . . .	19
ЗАГАДКИ. . . . .	21
НІСЕНІТНИЦІ . . . . .	35
ОПОВІДКИ, ОБРАЗКИ, ЕТЮДИ . . . . .	43
Смажена картопля . . . . .	44
Зачекай, бабусю! . . . . .	47



Диво . . . . .	48
Лицар . . . . .	49
Котики вербові. . . . .	50
Кому потрібні ці квіти? . . . . .	53
<b>КАЗКИ . . . . .</b>	<b>55</b>
Казки тітоньки Верби . . . . .	56
Як лелека зірочку знайшов. . . . .	60
Загублені черевички. . . . .	63
Як вітер сонечко малював . . . . .	67
Пригода на подвір'ї . . . . .	71
Королева балу . . . . .	75
Мокра пісенька . . . . .	78
Весняне прибирання . . . . .	80
Хустина для Осені . . . . .	82
Вовченя Кося і лісове озерце . . . . .	85
Хмарковий зоопарк . . . . .	87
Посиденьки на дроті . . . . .	91
<b>СЦЕНКИ . . . . .</b>	<b>95</b>
Зарядка для сина. . . . .	96
Коли є у тебе друзі . . . . .	101
Сонячні зайчики . . . . .	110
Славні літечкові діти... . . . .	116
Як Гусачок дорогу переходив . . . . .	125
Зустріч із Лісовичком . . . . .	130
Небезпечні іграшки . . . . .	137